

Sygn. akt II Ca 1525/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący- Sędzia SO Wojciech Wójcik

Sędzia SO Dorota Stawicka-Moryc (spr.)

Sędzia SR del. Małgorzata Dasiewicz-Kowalczyk

Protokolant: Elżbieta Biała

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2014r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. O. i K. O.

przeciwko (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności i zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu

z dnia 11 lipca 2014r.

sygn. akt IX C 549/13

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 1525/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w punkcie I - oddalił powództwo o pozbawienie wykonalności nakazu zapłaty z dnia 06 kwietnia 2012 r. w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e 225183/12 wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w punkcie II - zasądził od pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz powódki K. O. kwotę 1.131,04 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści jeden złotych cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 31.05.2014r. do dnia zapłaty, w punkcie III - zasądził od pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz powódki A. O. kwotę 310,30 zł (trzysta dziesięć złotych trzydzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 31.05.2014r. do dnia zapłaty, w punkcie IV - oddalił w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę, w punkcie V - zasądził od pozwanego na rzecz powódek kwotę 52 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz w punkcie VI - nie obciążył powódek kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Powyższe rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 8 lutego 2012 r. (...) Sp. z o.o. w K. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko K. O. i A. O., domagając się zapłaty kwoty 1.558,25 zł solidarnie od pozwanych z odsetkami ustawowymi od dnia

wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu, wskazał, że na należność dochodzona w pozwie składają się kwoty z niezapłaconych faktur o numerze (...) w wysokości 214,07 zł z datą płatności 7 lutego 2011 r. i (...) w kwocie 1.170,36 zł z datą płatności 17 grudnia 2010 r. Nakazem zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012 r. w postępowaniu upominawczym sygn. akt VI Nc-e 225183/12 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w po rozpoznaniu pozwu wniesionego przez (...) z siedzibą w K. nakazał K. O. i A. O. zapłacić powodowi w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty kwotę 1.558,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz solidarnie kwotę 630,57 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. A. O. odebrała odpis powyższego nakazu zapłaty w dniu 24 kwietnia 2012r. Odpis nakazu zapłaty wysłany

K. O. na podstawie zarządzenia z dnia 16 czerwca 2012r. na podstawie art. 139 k.p.c. został pozostawiony w aktach ze skutkiem doręczenia na dzień 9 maja 2012 r. Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy Lubin - Zachód w Lublinie nadał powyższemu nakazowi klauzulę wykonalności. W dniu 7 maja 2012 r. A. O. dokonała przelewu na rachunek bankowy pozwanego kwoty 928,25 zł, wskazując w tytule przelewu numer ewidencyjny klienta nadany jej przez pozwanego. Tego samego dnia dokonała ona również przelewu kwoty 630,57 zł na rachunek pozwanego, podając w tytule przelewu, że dokonuje wpłaty tytułem zwrotu kosztów procesu. W dniu 8 maja 2012 r. powódka A. O. złożyła w (...) Sp. z o.o. we W. wnioski o rozłożenie na raty pozostałej do zapłaty części długu wynoszącego łącznie 1.558,25 zł. Wskazała, że do zapłaty pozostała kwota 630 zł, której zasadność uznała i zobowiązała się spłacić ją w ratach nie przekraczających 210 zł. Podniosła również okoliczności dotyczące jej trudnej sytuacji ekonomiczno - finansowej, złego stanu zdrowia zarówno jej, jak i jej matki K. O.. Następnego dnia, to jest 9 maja 2012 r. powódka wysłała wiadomość mailową wysłaną na adres mailowy wskazywany do kontaktu przez pozwanego. W mailu tym podała, że dnia 23 kwietnia 2012 r. odebrała nakaz zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012r., dniu 7 maja 2012r. dokonała częściowej spłaty długu i całościowej zapłaty kosztów procesu. Wskazała również na swoje obawy dotyczące uiszczenia należności z tytułu zwrotu kosztów procesu na niewłaściwy rachunek bankowy -to jest rachunek kancelarii prawnej zamiast na rachunek pozwanego. W odpowiedzi uzyskała ona informację w mailu z dnia 10 maja 2012r., że sprawa zostanie przekazana do właściwej komórki w celu jej wyjaśnienia. Po wyjaśnieniu sprawy, pracownik pozwanego poinformował powódkę A. O., że kwota 630,57 zł została dnia 14 maja 2012 r. przekazana na właściwe konto bankowe (...) Sp. z o.o. i nie ma konieczności podejmowania przez nią żadnych czynności w celu jej zwrotu. W dniu 14 maja 2012 r. powódka A. O. przelewem bankowym na rachunek pozwanego zapłaciła pozostałą kwotę 630 zł pozostałej kwoty zadłużenia wynikającego z nakazu zapłaty, podając w tytule przelewu swój numer identyfikacyjny nadany jej przez pozwanego. W piśmie z dnia 24 maja 2012 r., w odpowiedzi na pismo z dnia 7 maja 2012 r. w sprawie rozłożenia na raty kwoty pozostałej do zapłaty kwoty z nakazu zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012r., pozwany poinformował A. O., że zadłużenie na dzień 7 maja 2012 r. wynosiło 3.677,92 zł. W związku z dokonanymi wpłatami zadłużenie na dzień 24 maja 2012 r. wynosiło 1.489,10 z odsetkami oraz kwota 630,57 zł zgodnie z nakazem zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012 r. Do pisma dołączone zostało zestawienie zadłużenia powódek obejmujące okres od dnia 13

grudnia 2007 r. do dnia 7 lutego 2011 r. Pozwany zaproponował spłatę zadłużenia w wysokości 2.119,67 zł z odsetkami w czterech ratach w wysokości po 529,92 zł każda, płatnych do dnia 18 każdego miesiąca w okresie od czerwca do września 2012 r. włącznie. Wraz z ostatnią ratą miały być płatne odsetki, przy czym pismo pozwanego nie precyzowało ich wysokości. Powódka pozwanego następujących wpłat: w dniu 18 czerwca 2012 r. kwoty 529 zł, w dniu 17 lipca 2012 r. - 529 zł, w dniu 19 sierpnia 2012 r. - 430 zł oraz w dniu 15 września 2012 r. - 240 zł. W dniu 10 września 2010 pozwany obciążył A. O. notą odsetkową w wysokości 239,52 zł z tytułu faktur (...), przyjmując datę wpłaty przez powódkę od lipca do sierpnia 2012 r. W piśmie z dnia 30 października 2012 r. pozwany wezwał powódkę A. O. do zapłaty powyższej kwoty w terminie 14 dni od otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. W piśmie z dnia 30 października 2012 r. reprezentujący pozwanego pełnomocnik z Kancelarii (...) we W. wezwał powódkę A. O. do zapłaty kwoty 870,77 zł zgodnie z nakazem zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012r., sygn. akt VI Nc-e 225183/12 w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem skierowania do komornika wniosku o wszczęcie egzekucji. W dniu 25 stycznia 2013 r. pełnomocnik pozwanego r.pr. U. K. złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Śródmieścia Romana Romanowskiego wnioski o wszczęcie egzekucji przeciwko K. O. i A. O. na podstawie zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012r., sygn. akt VI Nc-e 225183/12 w zakresie należności głównej w kwocie 1.558,25 zł, odsetek ustawowych od dnia 8 lutego 2012 r. i kosztów postępowania w kwocie 630,57 zł. W

uzasadnieniu wniosku wierzyciel wskazał, że na poczet zadłużenia dłużnik dokonał wpłat: 424,33 zł w dniu 19 czerwca 2012 r., 529 zł w dniu 18 lipca 2012 r. i 430 zł w dniu 20 sierpnia 2012 r. W piśmie z dnia 4 lutego 2012 r. Komornik zawiadomił powódki o wszczęciu egzekucji w powyższej sprawie w zakresie należności głównej w kwocie 910,98 zł, odsetek do dnia 4 lutego 2012 r. wynoszących 54,51 zł oraz kosztów egzekucji w wysokości: 90 zł koszty zastępstwa w egzekucji, 297,47 zł opłaty egzekucyjnej i 88,06 zł wydatków gotówkowych. W toku egzekucji Komornik dokonał zajęcia świadczeń emerytalno -rentowych A. O. i K. O. oraz zajął wynagrodzenie za pracę uzyskiwane przez K. O. z tytułu zatrudnienia w Przedszkolu (...)Nr (...)im. J. B. we W.. Na skutek dokonanych zajęć do Komornika wpłynęły następujące należności:

- ze świadczenia emerytalno-rentowego i wynagrodzenia za pracę K. O.: kwota 186,77 zł w dniu 28 marca 2013 r., kwota 223 zł w dniu 29 marca 2013 r., kwota 186,77 zł w dniu 29 kwietnia 2013r., kwota 223 zł w dniu 30 kwietnia 2013 r., kwota 186,77 zł w dniu 29 maja 2013r., kwota 311,50 zł w dniu 31 maja 2013 r. Łącznie na skutek zajęcia ze świadczenia emerytalno-rentowego i wynagrodzenia za pracę K. O., Komornik potrącił kwotę 1.317,81 zł. Z sumy tej przekazano wierzycielowi kwotę 944,92 zł. - ze świadczenia emerytalno-rentowego A. O.: kwotę 155,15 zł w dniu 4 kwietnia 2013 r., kwotę 155,15 zł w dniu 30 kwietnia 2013 r. Łącznie na skutek zajęcia ze świadczenia emerytalno-rentowego A. O., Komornik potrącił kwotę 310,30 zł. Z sumy tej przekazano wierzycielowi kwotę 286,38 zł.

W dniu 31 maja 2012 r. wierzytelność pozwanego będąca przedmiotem egzekucji została zaspokojona w całości i Komornik stwierdził zakończenie egzekucji. Komornik zwrócił K. O. kwotę 179,58 zł pozostałą z ostatniej kwoty przekazanej na skutek zajęcia świadczenia emerytalnego w dniu 31 maja 2012 r. Komornik zwrócił również A. O. kwotę 155,15 zł przekazaną przez organ emerytalny w dniu 4 czerwca 2012 r.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany. Zaskarżając go w części, a mianowicie co do punktu II, III oraz V wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie solidarnie od powódek na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz apelacyjnym według norm przepisanych. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 462 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieuwzględnienie faktu, iż pismo z dnia 24 maja 2012 r. wraz z załączonymi do niego zestawieniami zadłużenia na dzień 7 maja 2012 r. oraz na dzień 25 maja 2012 r. stanowi wydane przez wierzyciela pokwitowanie, gdyż spełnia wszelkie wymagania formalne przewidziane dla pokwitowania. Zarzucił także naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 451 § 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie faktu, że powódka przyjmując pismo z dnia 24 maja 2012 r. wraz z załączonymi do niego zestawieniami zadłużenia na dzień 7 maja 2012 r. oraz na dzień 25 maja 2012 r. przyjęła wystawione przez pozwanego pokwitowanie, a zatem nie mogła już żądać zaliczenia dokonanych przez nią płatności na poczet innego długu. Apelujący wskazał również na naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 451 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, iż fakt, że powódka dokonała wpłaty w ramach należności w łącznej kwocie wynikającej z treści nakazu zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012 r. stanowi jej oświadczenie w zakresie wskazania, który z długów względem wierzyciela pragnęła zaspokoić.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd II instancji mając nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału dokonał jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w następstwie czego nie znalazł podstaw do zakwestionowania wydanego w sprawie rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy poczynił ustalenia faktyczne, które Sąd Odwoławczy akceptuje i przyjmuje za własne, wydał też orzeczenie, które poparł poprawną argumentacją. Przeprowadził przy tym niewadliwie postępowanie dowodowe, a zebrany materiał, wbrew wywodom skarżącej, poddał ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów, zgodnie z zasadą wyrażoną w przepisie art. 233 § 1 k.p.c.

Na etapie postępowania apelacyjnego - z uwagi na zakres zaskarżenia -rozstrzygnięcia wymagało roszczenie o zapłatę tytułem zwrotu bezpodstawnie wyegzekwowanego świadczenia. Istota sporu sprowadzała się zatem do oceny, czy na dzień 25 stycznia 2013 r. tj. na dzień wszczęcia przez pozwanego postępowania egzekucyjnego, należność

stwierdzona nakazem zapłaty z dnia 6 kwietnia 2012 r., w wysokości 1 558,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lutego 2012 r. oraz kosztami procesu w wysokości 630,57 zł, została dobrowolnie zapłacona. Wymagało to oceny prawidłowości zaliczenia przez pozwanego, dokonanej przez powódki wpłaty, na poczet zaległości innych niż stwierdzone nakazem zapłaty z 6 kwietnia 2012 r. W ocenie apelującego, powódki otrzymując pismo z dnia 24 maja 2012 r. wraz z załączonymi do niego zestawieniami zadłużenia na dzień 7 maja 2012 r. i na dzień 25 maja 2012 r. przyjęły pokwitowanie i tym samym utraciły możliwość żądania zaliczenia dokonanych płatności na poczet innego długu.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w szczególności z dokumentów zawierających oświadczenia pozwanego złożone przed wszczęciem egzekucji, jednoznacznie wynika, iż A. O. dobrowolnie uiściła kwotę 630,57 zł tytułem kosztów procesu (k. 13) oraz kwotę 1170,36 zł tytułem faktury VAT nr (...) (k. 21). Bezsporne było przy tym, iż stwierdzone przedmiotowym nakazem zapłaty świadczenie obejmowało zadłużenie z tytułu faktury VAT nr (...). Co do pozostałych należności, Sąd Odwoławczy podzielił ocenę Sądu Rejonowego, iż pozwany nie mógł zaliczyć wpłaty z dnia 7 maja 2012 r. w wysokości 928,25 zł na poczet innych zaległości, albowiem powódka w sposób jednoznaczny (pismem doręczonym pozwanemu 8 maja 2012 r.) wskazała, iż dokonała jej na poczet zadłużenia stwierdzonego nakazem zapłaty. Zaznaczając w ten sposób tytuł zapłaty, uprzedziła pozwanego, który na odmienne zaliczenie wskazał dopiero w zestawieniu zadłużenia z dnia 25 maja 2012 r. (k. 45). Mając powyższe na uwadze, zarzuty pozwanego

dotyczące konsekwencji przyjęcia przez powódkę pokwitowania należało uznać za bezzasadne. Oznacza to, że łączna wysokość wpłat dokonanych w dniu 7 maja 2012 w kwocie 928,25 zł oraz 630,57 zł, które zgodnie z oświadczeniem powódki powinny zostać zaliczone na poczet należności głównej oraz kosztów postępowania zasądzonych nakazem zapłaty oraz kolejnych - dokonanych w dniach 19 czerwca, 18 lipca i 20 sierpnia 2012 r. w kwocie 1170,36 zł, które notą obciążeniową z dnia 10 września 2012 r. (k. 21) zostały przez pozwanego zaliczone na poczet faktury nr (...) tj. faktury objętej przedmiotowym nakazem -przekraczają wysokość świadczenia zasądzonego nakazem. Tym samym, wszczętą przez pozwanego egzekucja okazała się w całości bezpodstawna, a wyegzekwowane w jej trakcie sumy pieniężne - muszą podlegać w całości zwrotowi. Dodatkowo można zauważyć, iż już na dzień 10 września 2012 r. łączna wysokość wpłat wyniosła 2.729,18 zł, a zatem przekroczyła wysokość zobowiązania zasądzonego przedmiotowym nakazem zapłaty, które po skapitalizowaniu na ten dzień odsetek ustawowych łącznie z kosztami procesu wyniosło 2.308,14 zł.

W tym stanie rzeczy przyjęć należy, iż brak jest wadliwości przy czynieniu ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji mogących skutkować nieprawidłową subsumcją prawną. Tym samym polemika z wyrażonym w uzasadnieniu stanowiskiem tego Sądu oraz przedstawione zarzuty apelacji, w ocenie Sądu Okręgowego nie dają żadnych podstaw do uwzględnienia zawartych w nich wniosków.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie sentencji.